

Motion till riksdagen 2017/18:1478

av **Margareta Larsson (-)**

En förstärkning av kompetens inom LSS

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förstärkningar av personal anställd i all verksamhet under LSS och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I dagsläget finns det inga direkta krav på utbildning eller kompetens för de flesta som jobbar inom LSS. De enda direkta kraven som ställs är på de personer som är föreståndare för verksamheter. I övrigt är det fritt fram att anställa i princip vem som helst. Kravet i LSS om att det i övrigt ska finnas personal för en ändamålsenlig verksamhet kan även det ifrågasättas mot bakgrund av att många kommuner inte prioriterar detta område och att det saknas resurser. Vid en genomförd undersökning av Vision framgick att 30 procent av socialcheferna inte anser sig ha marginaler för att bedriva LSS i enlighet med lagens krav.

Det finns även anledning att ifrågasätta huruvida kontrollen av efterlevnaden verkligen fungerar när undersökningen uppvisar sådana brister. Jag upplever det som om funktionshindrade har hamnat mellan stolarna när varken regeringen, Socialstyrelsen eller Sveriges Kommuner och Landsting tar på sig ansvaret för missförhållandena.

Alla som är i behov av LSS måste känna tillit till personalens kompetens och att personalen även vidareutbildas och håller sina kunskaper uppdaterade. Personalen som arbetar i direktkontakt med klienter måste känna sig bekväm i sin yrkesroll och känna att de har den kompetens och de kunskaper som krävs för att göra ett bra arbete. I annat fall riskerar vi fortlöpande larmrapporter om missförhållanden på serviceboenden och nya skandaler. Klienter inom ramen för LSS tillhör en av de mest utsatta grupperna i Sverige och måste få känna trygghet, något som även är av största vikt för att anhöriga ska känna sig trygga och känna förtroende för verksamheten.

Jag anser för det första att det måste tas fram tydliga riktlinjer för kraven på kompetens hos all den personal som arbetar inom LSS. För det andra måste staten se till att uppföljning och kontroll verkligen fungerar så kommunerna inte kan smita från sitt

ansvar gentemot sina medborgare. För det tredje måste det finnas en tydligare vilja att förändra, och samarbetet mellan Socialstyrelsen, SKL och de enskilda kommunerna måste förstärkas.

Margareta Larsson (-)